

Boodschap voor de 39ste Wereldroepingendag, 21 april 2002

'De roeping tot heiligheid'

Eerwaarde broeders in het episcopaat, dierbare broeders en zusters!

1. Aan u allen "die God liefheeft en tot zijn heilige gemeente heeft geroepen: Genade en vrede zij u vanwege God onze Vader en de Heer Jezus Christus" (Rom 1,7). Deze woorden van de apostel Paulus tot de christenen in Rome introduceren het thema voor de volgende Wereldroepingendag: 'De roeping tot heiligheid'. Heiligheid! Dat is de genade en het doel van iedere gelovige, zoals het boek Leviticus ons voorhoudt: "Wees heilig, want Ik, de Heer uw God, ben heilig" (19,2).

In mijn apostolische Brief *Novo millennio ineunte* heb ik allen uitgenodigd om de heiligheid "tot fundament te maken van de pastorale planning". "Aangezien het doopsel door inlijving in Christus en inwoning van zijn Geest werkelijk toegang geeft tot de heiligheid van God, houdt een dergelijke keuze de overtuiging in dat ze niet te rijmen valt met een door minimalistische moraal en oppervlakkige godsdienstigheid gekenmerkt middelmatig leven. ... Het is nu tijd om opnieuw met kracht aan iedereen deze hoge maatstaf van gewoon christelijk leven voor te houden: heel het leven van de christelijke gemeenschap en de christelijke gezinnen moet daarheen leiden."¹

Het is de belangrijkste taak van de Kerk om christenen langs de weg van de heiligheid te leiden, zodat zij, verlicht door het geloofsbegrip, het gelaat van Christus leren kennen en aanschouwen en Hem weer kunnen ontdekken in hun eigen authentieke identiteit en de missie die de Heer ieder van hen toevertrouwt. Op die manier worden zij

"gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Christus Jezus zelf de hoeksteen is. Op Hem, die het hele bouwwerk in zijn voegen houdt, groeit het uit tot een heilige tempel in de Heer" (Ef 2, 20-21).

De Kerk brengt alle roepingen die God onder zijn zonen en dochters doet uitgaan in zichzelf bijeen en wordt tot een stralende weerspiegeling van het mysterie van de heilige Drie-eenheid. Als een volk dat door de eenheid van de Vader, de Zoon en de heilige Geest verzameld is, draagt de Kerk in zichzelf het mysterie mee van de Vader, die ieder mens oproept om zijn naam te loven en zijn wil te volbrengen. Zij bewaart het mysterie van de Zoon die, door de Vader gezonden om de heerschappij van God te verkondigen, iedereen uitnodigt om Hem te volgen. Zij is de drager van het mysterie van de heilige Geest, die tot de missie wijdt al wie de Vader door zijn Zoon, Jezus Christus, heeft uitverkoren.

Aangezien de christelijke gemeenschap de plaats is waar alle verschillende roepin-

1. Johannes Paulus II, apostolische Brief *Novo millennio ineunte* (6 januari 2001), 31.

gen die van de Heer uitgaan, tot uiting komen, zal in het kader van de Wereldroepingendag, die plaatsvindt op 21 april 2002, de vierde zondag van Pasen, in Noord-Amerika het Derde Continentale Congres voor de roepingen tot het gewijde ambt en het gewijde leven worden gehouden. Ik wens de organisatoren en deelnemers het allerbeste en wil hen ook oprecht gelukwensen met dit initiatief dat ingaat op een van de centrale problemen van de Kerk in Amerika en de nieuwe evangelisatie in dat werelddeel. Ik nodig iedereen uit om voor hen te bidden, zodat deze belangrijke bijeenkomst mag uitmonden in een hernieuwde keuze voor de dienst van de roepingen en in een groter enthousiasme onder de christenen van de 'Nieuwe Wereld'.

2. De Kerk is *het 'huis van de heiligheid'* en de liefde van Christus, uitgestort door de heilige Geest, is haar ziel. In haar helpen alle christenen elkaar om hun eigen roeping te vinden en te vervullen door te luisteren naar het Woord van God, te bidden, toegewijd deel te hebben aan de sacramenten en onophoudelijk in iedere broeder en zuster het gelaat van Christus te zoeken. Op die manier komt ieder mens, naar zijn eigen gaven, verder op de weg van het geloof, houdt hij de hoop levend en handelt hij vanuit naastenliefde,² terwijl de Kerk "*de oneindige rijkdom van het mysterie van Jezus Christus*"³ openbaart en beleeft en ons verzekert dat de heiligheid van God zich in iedere toestand en situatie van het leven manifesteert, zodat alle christenen mee kunnen werken in de wijngaard van de Heer en het Lichaam van Christus kunnen opbouwen.

Elke roeping in de Kerk staat ten dienste van de heiligheid. Sommige roepingen, zoals die tot het gewijde ambt en het gewijde leven, staan op volkomen unieke wijze ten dienste van de heiligheid. Ik wil ieder-

een vragen om nu aan die roepingen bijzondere aandacht te schenken, door daar nog intenser voor te bidden.

De roeping tot het gewijde ambt "*is wezenlijk een roeping tot heiligheid, in de vorm die voortvloeit uit het sacrament van het priesterschap. De heiligheid is vertrouwelijke omgang met God; zij is navolging van de arme, kuise en nederige Jezus; zij is liefde zonder voorbehoud voor de zielen en toewijding aan hun echte welzijn; zij is liefde voor de Kerk, die heilig is en wil dat wij heilig zijn, omdat dit de zending is die Christus haar heeft toevertrouwd.*"⁴ Jezus roept de apostelen om Hem te "*vergezellen*" (Mc 3,14) in een bevoorrechte vertrouwelijke relatie (vgl. Lc 8,1-2; 22,28). Hij laat hen niet alleen delen in de geheimenissen van het koninkrijk der hemelen (vgl. Mt 13,16-18), maar Hij verwacht ook een ongeëvenaarde trouw van hen, in overeenstemming met het apostolische ambt waartoe Hij hen roept. Hij verlangt van hen dat zij in barre armoede leven (vgl. Mt 19,22-23), dat zij nederig zijn als een dienaar die op de laatste plaats komt (vgl. Mt 20,25-27). Hij vraagt hen om te geloven in de kracht die zij gekregen hebben (vgl. Mt 17,19-21), om te bidden en te vasten ten behoeve van hun apostolaat (vgl. Mc 9,29) en om niet zelfzuchtig te zijn: "*Voor niets hebben jullie gekregen, voor niets moet je geven*" (Mt 10,8). Hij verlangt wijsheid, gepaard aan eenvoud en morele rechtschapenheid (vgl. Mt 10,26-28) en een overgave aan de goddelijke voorzienigheid (vgl. Lc 9,1-3; 19,22-23). Ook moeten zij zich bewust zijn van de verantwoordelijkheden die zij krijgen, want zij zijn de beheerders van de sacramenten die zijn ingesteld door de Heer en de arbeiders in zijn wijngaard (vgl. Lc 12,43-48).

Het gewijde leven toont het intieme karakter van iedere christelijke roeping tot heiligheid, en de manier waarop heel de Kerk-bruid zich uitstrekt naar Christus,

2. Vgl. Tweede Vaticaans Concilie, dogmatische Constitutie over de Kerk *Lumen gentium*, 41.

3. Johannes Paulus II, postsynodale apostolische Exhortatie *Christi-fideles laici* (30 december 1988), 55.

4. Johannes Paulus II, postsynodale apostolische Exhortatie *Pastores dabo vobis* (25 maart 1992), 33.

'haar enige bruidegom'. "Het beoefenen van de evangelische raden is nauw verbonden met het Christusmysterie; want het heeft tot taak om in zekere zin de levensvorm tegenwoordig te stellen die Christus koos, en de absolute eschatologische betekenis ervan te laten zien."⁵ Roepingen tot deze levenswijze zijn een waardevol en noodzakelijk geschenk, die laten zien dat zelfs in deze tijd de navolging van Christus, in kuisheid, armoede en gehoorzaamheid, het getuigenis van het absolute primaat van God en de dienstbaarheid aan de mensheid op de wijze van de Verlosser een bevoorrechte weg naar de volheid van het spirituele leven vormen.

Het kleine aantal kandidaten voor het priesterschap en het gewijde leven waarvan tegenwoordig in sommige situaties sprake is, moet er niet toe leiden dat wij minder gaan verwachten en ons tevreden stellen met een middelmatige vorming en spiritualiteit. Het moet juist aanleiding zijn tot meer aandacht voor de selectie en vorming van hen op wie, als zij eenmaal gewijd zijn tot dienaren en getuigen van Christus, een beroep zal worden gedaan om dat wat zij verkondigen en vieren, door een heilige levenswijze te bevestigen.

3. Wij moeten alles in het werk stellen om ervoor te zorgen dat de roepingen tot het priesterschap en het gewijde leven, essentieel voor het leven en de heiligheid van Gods volk, hun plaats behouden in het hart van de spiritualiteit, het pastorale werk en de gebeden van de gelovigen.

Mogen de bisschoppen en priesters in de eerste plaats getuigen zijn van de heiligheid van het ambt dat zij als geschenk ontvangen hebben. Mogen zij door hun leven en verkondiging laten zien wat een vreugde het is om Jezus, de Goede Herder, na te volgen en wat de vernieuwende kracht is van het mysterie van zijn Paasfeest van de verlossing. Mogen zij met hun voorbeeld met

name de jonge generaties duidelijk maken wat een inspirerend avontuur er is weggelegd voor hen die er in de voetstappen van de goddelijke Meester voor kiezen om God volledig toe te behoren en zichzelf te geven, opdat ieder mens leven mag bezitten, en wel in overvloed (vgl. Joh 10,10).

Mogen de mannen en vrouwen van het gewijde leven, die in "het hart van de Kerk als een beslissend element voor haar zending" staan,⁶ laten zien dat hun bestaan stevig verankerd is in Christus, dat het religieuze leven "huis en leerschool van de *communio*" is,⁷ dat in hun nederige en trouwe dienstbaarheid aan de mensheid het hart klopt van de "vindingrijkheid van de naastenliefde"⁸ die de heilige Geest altijd levend houdt in de Kerk. Laten wij niet vergeten dat de kracht van elke roeping ligt in de liefde voor contemplatie, in de vreugde om anderen te dienen, in de kuisheid die betracht wordt voor het koninkrijk der hemelen en in de grote toewijding aan het eigen ambt!

De gezinnen worden opgeroepen om een beslissende rol te spelen voor de toekomst van de roepingen in de Kerk. De heiligheid van de echtelijke liefde, de harmonie van het gezinsleven, de geest van geloof waarmee de problemen van het dagelijks leven worden benaderd, de openheid naar anderen toe, met name jegens de armsten, en de deelname aan het leven van de christelijke gemeenschap vormen de juiste omgeving voor hun kinderen om de goddelijke roepstem te horen en daaraan voluit gehoor te geven.

4. "Vraag dus de eigenaar van de oogst om arbeiders in te zetten voor zijn oogst" (Mt 9,38; Lc 10,2). Gehoorzaamend aan het gebod van Christus onderscheidt elke Wereldroepingendag zich als een moment van diepgaand gebed, die heel de christelijke gemeenschap doet opgaan in een aan-

5. Johannes Paulus II, postsynodale apostolische Exhortatie *Vita consecrata* (25 maart 1996), 29.

6. *A.w.*, 3.

7. *Novo millennio incunte*, 43.

8. *A.w.*, 50.

houdende en vurige smeekbede tot God om roepingen. Het is zo belangrijk dat de christelijke gemeenschappen echte scholen van gebed worden,⁹ die in staat zijn om de gelovigen in gesprek te brengen met God en hen zo te vormen dat zij zich steeds meer openstellen voor de liefde waarmee de Vader zozeer van de wereld houdt, “dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft geschonken” (Joh 3,16)! Het gebed zal ons, ontwikkeld en doorleefd, helpen om ons door de Geest van Christus te laten leiden om met elkaar de Kerk op te bouwen in naastenliefde. In dit kader groeit de discipel in het vurige verlangen dat alle mensen Christus mogen leren kennen en de ware vrijheid van de kinderen van God bereiken. Dit verlangen zal de gelovige er, in navolging van het voorbeeld van Maria, toe brengen om volmondig en ruimhartig “ja” te zeggen tot de Heer die hem of haar roept om een dienaar van het Woord, de sacramenten en de naastenliefde te worden of om een levend teken te worden van Christus’ kuise, arme en gehoorzame levenswandel onder de mensen van onze tijd.

Moge de Heer van de oogst vele heilige priesterlijke en religieuze roepingen voor zijn Kerk doen uitgaan!

Heilige Vader, zie deze mensheid aan, die de eerste stappen zet op de weg van het derde

millennium. Haar leven wordt nog altijd diepgaand getekend door haat, geweld en onderdrukking, maar de honger naar gerechtigheid, waarheid en genade vindt nog altijd een plek in het hart van vele mensen, die wachten op iemand die verlossing zal brengen, bewerkstelligd door U, door uw Zoon Jezus.

Er is behoefte aan moedige boodschappers van het evangelie, aan grootmoedige dienaren van een lijdende mensheid. Schenk uw Kerk heilige priesters, zo bidden wij U, die uw volk mogen heiligen met de instrumenten van uw genade. Geef ons talrijke gewijde mannen en vrouwen, zodat zij in deze wereld uw heiligheid kunnen tonen. Zend heilige arbeiders naar uw wijngaard, opdat zij mogen werken met het vuur van de naastenliefde en, gesterkt door uw heilige Geest, de verlossing van Christus brengen mogen naar de verste uithoeken van deze aarde. Amen.

Vanuit Castel Gandolfo, 8 september 2001

JOHANNES PAULUS II

Vertaling: drs. P.C. de Die

9. Vgl. *a.w.*, 33.